

1975 நவம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

341, 323 மற்றும் 354 பிரிவுகளின் கீழ் வழக்கு ஒன்று (குற்ற எண் 5090/75) பதிவு செய்யப்பட்டு, புலனாய்வில் இருக்கிறது. இவ் வழக்கு சம்பந்தமாக திரு. நாஞ்சில் செல்வம் கைது செய்யப்பட்டு சொந்த ஜாமீனின் பேரில் விடுதலை செய்யப்பட்டார்.

இவ்விவரங்களிலிருந்து திரு. செ. முத்துசாமி அவர்கள் விடுத்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல் மைலாப்பூர் பகுதியில் எவ்வித பதட்ட நிலையும் இல்லை. காவல் துறையினர் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, அன்றைக்கு உடனடியாக 4 பேர்களைக் கைது செய்த பின்னால், வேறு யாராவது கைது செய்யப்பட்டார்களா? மேற்கொண்டு நடவடிக்கை என்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்த நான்கு பேரைத் தவிர வேறு யாரும் கைது செய்யப்பட்டவில்லை. போலீசார் புலன் விசாரணை செய்து வருகிறார்கள்.

4. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) தமிழ் நாடு, 1975-ம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1975)—தொடர்ச்சி.

* THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, yesterday I was referring to the total exemption that might be granted from the urban land tax and only the excess land being charged with the tax. I hope the Government will accept this suggestion and give complete exemption for two grounds, one ground, half-a-ground and three grounds respectively which are mentioned in the schedule and charge only the excess extent of land.

There is another important matter which I wish to bring to the notice of the Hon. the Chief Minister and that is about the several societies that have been formed for the purpose of providing accommodation for Government employees, for Housing Board employees, for Bank employees, for the L.I.C. employees and for all other persons of the same category. Sir, for example, there is one colony by name Jeevan Bhima Colony in Mylapore like this. In the suburbs like Indira Nagar and

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1975 நவம்பர் 11]

other places, several other colonies have come up and have been occupied by middle class employees. Actually they occupy only less than half a ground with regard to their respective flats but these colonies have some more land which could be used by all of them and also roads forming part of them. Under the present Bill, these Societies have to pay the full tax by way of urban land tax in respect of this land which is enjoyed by all the people as road or common land. This imposition of tax will work a great hardship on these employees since they will have to bear the burden of additional tax. They are all persons in the U.D.C. cadre and belong to the middle class. For example, if a colony has 18 grounds and if there are 48 apartments, each of them will have to pay, according to the present rate of taxation, a sum of Rs. 100 by way of urban land tax. I would request the Government to amend section 29-F so as to exempt these housing colonies which are using the land for the common benefit of all the flat owners since the individual is not using that land.

Sir, why I am referring to this is that we have encouraged them to form housing colonies in the suburbs of the city. The L.I.C. alone has got about half a dozen colonies for its employees. I hope the Government will take pity on them and exempt them totally from the liability to urban land tax in respect of the land that is used in common by all the flat owners in the said colonies.

Another matter I wish to emphasise is the aspect which I have already mentioned, namely, playgrounds. I once again repeat and request the Hon. the Chief Minister as well as the Hon. the Minister for Revenue to exempt all playgrounds, whether they belong to schools or any social clubs or other organisations. After all, the health of a person is very important and we should have enough lung space in the city to enable people to have physical exercises in their middle age as well as in their pre old age. I request the Government to examine this seriously and exempt playgrounds from the operation of the Urban Land Tax Act. Thank you, Sir.

1975 நவம்பர் 11]

[பிரிபகல் 4.40]

* திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் கொண்டுவந்துள்ள இந்த நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். ஒரு சிலர் வீட்டைச் சற்றி ஒரு ஊருக்கே தேவையான நிலத்தை வளைத்து வைத்துக்கொண்டிருப்பதனால் தான், வேறு சிலர் ஒரு மனை நிலம் கூட வாங்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். மனிதனுக்கு, சராசரியாக எல்லோருக்கும் நிலம் தேவை. “காணி நிலம் வேண்டும்” என்று சொன்னார் பாரதியார். ஆறடி மண்ணாவது நமக்குத் தேவை. அதுவும் என்னைப்போல் அதிகம் வளர்ந்தவர்களுக்கு இன்னும் சற்று அதிகமாகத் தேவை. ஆனால் தனக்கென்று ஓர் அடி நிலம் கூட இல்லாத மக்கள் ஏராளமான பேர் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். பலர் நடைபாதையில் வாழ்வதைப் பார்க்கிறோம். ஏராளமான மக்கள், சாக்கையும் மற்ற தகராறுகளையும் கொண்டு குடிசை அமைத்து வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். ஏராளமான நிலங்கள், அளவுக்கு அதிகமாக வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து இந்தமாதிரி வரி வசூலிப்பது மட்டும் போதாது, அவர்களிடமிருக்கும் உபரி நிலத்தை கட்டாயமாகப் பறித்து எடுத்து, அதை நிலமற்ற ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இதில் ஒரு திருத்தத்தை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் கூறியதுபோல, விளையாட்டு மைதானங்கள் மக்களுடைய சுகாதாரத்துக்குத் தேவைப்படுகின்ற இன்றியமையாதவை என்பதனால், இந்தத் திட்டத்திலிருந்து விளையாட்டு மைதானங்களுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கோருவது நியாயமே என்று கருதுகின்றேன். மக்களுடைய நல் வாழ்வுக்குப் பயன்படுவதனால், அதற்கு வரிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகின்றேன்.

மேலும், இப்போது இரண்டு மனைக்கு மேல் இருந்தால் வரி உண்டு என்றும், அதற்கும் குறைந்து இருந்தால் வரி இல்லை என்றும் இருக்கிறது. அதிலேயும் ஒரு குறைபாடு இருக்கிறது. உதாரணமாக இரண்டு மனை நிலம் காலியாக இருந்தால், அதற்கு வரி வசூலிக்கப்படுகிறது, அதற்குள்ளேயே 1,200 சதுர அடியில் வீடுகட்டினால், மீதியிருப்பது 1½ கிரவுண்ட்தான். அரை கிரவுண்டில் வீடு கட்டினால், அந்த இடத்திற்கு கார்ப்பரேஷன் வரியும் வசூலிக்கிறார்கள். மேலும், அந்த இரண்டு கிரவுண்டுக்கும் நில வரியும் வசூலிக்கின்றார்கள். ஆகவே, கட்டிடம் கட்டிய பகுதியைக் கழித்துவிட்டு எஞ்சிய காலி நிலத்தைத் தான் நகர வரி விதிப்பின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு

[திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம்] [1975 நவம்பர் 11]

கின்றேன். முன்பெல்லாம், 1½ கிரவுண்டு இருந்தாலும் வரி வசூல் செய்து வந்தார்கள். அப்போது, அதற்காக கோர்ட்டுக்குக் கூடப் போனார்கள். இப்போது வரி இரண்டு கிரவுண்டுக்கு மேல் இருந்தால்தான் என்று விதி வந்திருக்கிறது. கடந்த 7 ஆண்டுக் காலமாக 1½ கிரவுண்ட் வைத்திருந்தவர்களிடமிருந்தும் வரி வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரியில் பாக்கி வைத்திருந்தவர்களுக்கு இப்போதும் நோட்டீஸ் வந்துகொண்டிருக்கிறது, பழைய பாக்கியைச் செலுத்தவேண்டும் என்று, அந்த பாக்கியைச் செலுத்துவதின்மீதும் விலக்கு அளித்து, ஏற்கெனவே 1½ கிரவுண்டுக்குச் செலுத்திய தொகையைத் திருப்பிக் கொடுக்கவும் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லி இந்தச் சட்டத்தை முழுமனதுடன் ஆதரிக்கின்றேன்.

* தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நகர்ப்புற நிலவரியிலிருந்து பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகள், ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த இடங்களுக்கு விதிவிலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கோயில்களைச் சேர்ந்தவர்களுடைய குடியிருப்புக்கள், மற்றும் காலி நிலங்களுக்கு விதி விலக்களிக்கப்படவில்லை. கோயில்களில் இருக்கும் காலி நிலங்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கபாலிஸ்வரர் கோயிலை எடுத்துக் கொண்டால், 200-க்கு மேற்பட்ட கிரவுண்ட் சம்மாதான் கிடக்கின்றது. வருமானம் எதுவும் அவற்றிலிருந்து இல்லை. அந்தக் காலி நிலத்தைப் பராமரித்துப் பயன்படுத்திக்கொள்ள போதிய பணவசதி இல்லாததன் காரணமாகத்தான் அவைகள் காலியாகக் கிடக்கின்றன. காலி நிலங்களுக்கு என்று சொன்னால், எல்லா அற நிலையங்களையும் சேர்த்து, எல்லாத் திருக்கோயில்களிலும் தரிசாக இருக்கின்ற நிலங்களுக்கும் வரி போடப்பட்டிருக்கின்றது. அவற்றிலிருந்து ஏந்தவிதமான வருமானமும் இல்லாமல் இருப்பதால், அவற்றுக்கு விலக்களிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அது மட்டுமல்ல, குடியிருப்புக்கென்று பயன்படுத்துகின்ற இடங்களுக்கும் இந்தப் பள்ளி, கல்லூரியில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கு என்று இருக்கும் குடியிருப்பு களுக்கு விலக்களிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல, விலக்களிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

*திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நகர்ப்புற நிலவரி சம்பந்தமாக வந்துள்ள திருத்த மசோதாவில் எனக்குத் தோன்றிய சில முக்கிய விஷயங்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். பொதுவாக நகரத்திற்கு அது முனிசிபாலிட்யாகவோ அல்லது டவுன்ஷிப் ஆகவோ இருந்தாலும் சரி அல்லது சென்னைக் கார்ப்பரேஷனாக இருந்தாலும் சரி, நகர நில வரிக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே

1975 நவம்பர் 11]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

மதுரையை கார்ப்பரேஷன் என்று சொல்லவில்லை. மதுரை நகரை ஒரு முனிசிபாலிட்யாக எடுத்துக்கொள்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. சென்னை மட்டும் கார்ப்பரேஷன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, இதற்கு 16 கிலோ மீட்டர் சுற்றளவில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களை யெல்லாம் நகர வரிக்கு உட்படுத்தி மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை மாநகரைச் சுற்றி தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலங்களை வேண்டுமானால் அம்மாதிரி வரிக்கு உட்படுத்தலாமேயொழிய, உண்மையில் விவசாய நிலங்களுக்கு இந்த நிலவரியை விதிக்கக்கூடாது. தற்போது இருக்கும் விதிகளின் கீழ், நகரத்தைச் சுற்றி விவசாயத்தின் கீழ் இருக்கும் புஞ்சை நிலங்களுக்கு நகர நிலவரி உண்டு என்ற நிலைமை இருக்கிறது. நஞ்சைச் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலம் மட்டும் விலக்களிக்கப்பட்டு, விவசாய நிலம் என்று எடுத்திருக்கிறார்கள். புஞ்சை நிலங்களையும் விவசாய நிலம் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பது சரியல்ல. புஞ்சைக்கும் விலக்களிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். உண்மையில் தென்காசியை எடுத்துக் கொண்டால், தென்காசியிலிருந்து, கோள எல்லை வரையில் இருக்கக் கூடிய அத்தனை நிலங்களும் நகர நிலவரிக்கு உட்பட்டதாக ஆகிவிடும். தென்காசி ஒரு முனிசிப்பாலிட்டி. அடுத்தபடியாக, குற்றாலம் ஒரு டவுன்ஷிப். ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய எல்லா நிலங்களையும் நகர்ப்புற நிலவரிக்கு உட்படுத்தியதாக ஆகிவிடும். ஆகவே, நஞ்சை நிலங்களைப் போலவே, புஞ்சை நிலத்திற்கும் இந்த வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இதை ஒரு திருத்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, டிராஸ்டிகள் சம்பந்தப்பட்ட நிலங்கள், கோயில் சம்பந்தப்பட்ட நிலங்கள், பள்ளிக் கூடங்கள், கல்லூரிகள் சம்பந்தப்பட்ட நிலங்கள் இவைகளிலே, சில நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்து சில நிலங்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு கோயிலுக்கு அல்லது ஒரு பள்ளிக் கூடத்திற்குச் சொந்தமான நிலத்தில் கட்டடம் கட்டி வாடகைக்கு விட்டிருந்தால், அதற்கு நகர்ப்புற நிலவரி கட்டவேண்டும் என்று இருக்கிறது. கோயிலானாலும் சரி, பள்ளியானாலும் சரி, கல்லூரியானாலும் சரி, அவைகள் நடக்கவேண்டுமானால், இம்மாதிரி வரக்கூடிய வருமானத்திலிருந்து தான் நடக்க வேண்டும். ஆகவே, அதற்கு வரி போட வேண்டும் என்று சொல்வது சரியாகாது. வருவாயைக் கொண்டு வேறு ஏதாவது சொந்த முறைக்கு உபயோகப்படுத்தினால்,

398 தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1975)

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 நவம்பர் 11]

அல்லது வேறு ஒரு வியாபாரம் செய்வதற்கு அந்த வருவாயை உபயோகப்படுத்தினால், வரி போடலாம். ஆனால் அந்தக் கோயிலுக்கான பூஜை செய்யவும், கோயிலுக்கான வேறு செலவு செய்யவும், பள்ளிக்கூட மானால்—அந்தப் பள்ளியை நடத்துவதற்கும் அரசாங்கம் கொடுக்கும் கிரான்ட் போதுமானதாக இல்லை—அதில் ஏற்படும் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்வதற்காக இதை அவர்கள் செலவழித்தால், அதற்கு வரி போடுவது என்பது சரியானதா என்பதை யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதுபோக, கட்டிடம் கட்டி வாடகைக்கு விட்டு, வருமானம் வந்தால், வரி போட வேண்டுமென்று சொல்வது ஒருபுறமிருக்க, கட்டடம் கட்டாமல் காலியாக வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அதற்கும் வரி செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்வது, அதுவும் இம்மாதிரி போது ஸ்தாபனங்களுக்கு அதை விஸ்தரிப்பது சரியா என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் போதுமான பணம் இருந்தால், போதுமான வருவாய் இருந்தால், இந்த நிலங்கள் யாவற்றையும் சும்மா இருக்க யாரும் விடமாட்டார்கள். ஆகவே, காலியாக இருந்தாலும், அதற்கு வரி செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமில்லை, அதை ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

(பிற்பகல் 4-50)

மற்றொரு முக்கிய விஷயம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னை யைச் சுற்றிலும் 16 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு இருக்கும்படியான நிலத்திற்கு வரி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது ரெசிடன்சியல் ஏரியாவாக இருந்தால் 3 கிரவுண்டு வரை வரி கிடையாது. அதற்கு மேல் இருந்தால், வரி செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரே மாதிரியாக எல்லாவற்றிற்கும் செய்ய வேண்டும். சாதாரணமாக பெரியகுளம் ஒரு சிறிய முனிசிபாலிட்டியாக இருந்தாலும், இந்த வரிக்குட்படுகிறது. இந்த முனிசிபாலிட்டியைச் சுற்றி 16 கிலோ மீட்டர் வரை இருக்கக்கூடிய நிலத்திற்கு 2 கிரவுண்டுக்குத் தான் வரி விலக்கு உண்டு. சென்னைக்கு அருகில் உள்ள பகுதிக்கு 3 கிரவுண்டு வரை என்றும் மற்ற மாநகரங்களுக்கு அருகில் உள்ள பகுதிக்கு 2 கிரவுண்டுக்கு மட்டும் வரி விலக்கு என்றும் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நகரங்கள் அருகில் உள்ள நிலங்கள் வரி விகிதத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்து செய்யலாம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : நாம் அந்த அதிகாரத்தைத் தான் இந்த மசோதாவிலே கொடுக்கப்போகிறோம். அதனால்தான் நான் இதைப்பற்றிப்

1975 நவம்பர் 11]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

பேசுகிறேன். அது தவிர, நம் அதிகாரத்தையும் வேண்டுமானால், விஸ்தரிக்க முடியும். ஒன்றைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். இதிலே டிஸ்கிரிமினேஷன் இருக்கிறது. ஒரு நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள நிலங்களில் 3 கிரவுண்டுக்கு வரி இல்லை என்றும், மற்றொரு நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள நிலங்களில் 2 கிரவுண்டுக்கு வரி இல்லை என்றும் இந்தத் திருத்தத்தில் இருக்கிறது. இதை நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். இதை விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்ற முறையில் இதைத் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தச் சட்டம் வந்தாலும், சில குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். சிறிய குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் பெரிய குறை இதில் இருக்கிறது. அதை நிவர்த்திக்க வேண்டும். பொது ஸ்தாபனங்கள் பாதிக்கப்படாமலிருப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கும் பொறுப்பிருக்கிறது. சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்குக் கடமையும் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை நாம் கவனித்து ஆராய்ந்து செய்ய வேண்டும். தனியார்களைப் பற்றியும் கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் உதவி வேண்டினால், நாம் உதவி செய்யலாம். கோயில்களும், பள்ளிகளும் (மைனர்கள்) சிறு குழந்தைகள் போல. அவைகளின் குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும். சட்ட சபையும், அமைச்சரவையும் பொது ஸ்தாபனங்களுக்குக் கார்டியாக இருந்து, அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. இந்தப் பொது ஸ்தாபனங்களுக்கு குறைகள் ஏற்பட்டுவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நகர்ப்புற வரி பற்றிய இந்தச் சட்டம், ஏற்கெனவே நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்ற ஒரு சட்டம்தான். 1963 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே தொடர்ந்து இருக்கின்ற ஒரு சட்டம் இது. அந்தச் சட்டத்திலே சில திருத்தங்கள் செய்வதற்காக இந்தத் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்த வரி நியாயம் அல்ல, இந்த வரிச்சுமையை மக்களாலே தாங்கிக்கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது, யார் யாருக்கு வரி போடலாம் என்று வாதிடப்பட்டது. ஏற்கெனவே ஏற்றுக்கொண்ட ஒன்று என்று இதை விட்டுவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்தத் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்த அளவுக்கு, நாம் குடியிருக்கின்ற வீடுகள், வணிகத்திற்கு என்று பயன்படுத்துகின்ற கட்டிடங்கள் என்ற முறையிலே இரண்டு விதமாக வரி அமைப்பு இருக்கவேண்டும் என்ற புதிய கொள்கையை நாம் இப்போது கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இந்தக் கொள்கையை அமূল நடத்தும்போது, ஓரளவுக்கு வரி வீதத்தையும் உயர்த்த வேண்டுமென்றுதான் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இதுதான் இந்த மசோதாவினுடைய மூலப்பொருளாக அமைந்திருக்கிறது. இதை யொட்டி இதுவரை விதி விலக்குகள் என்று கொடுத்துக் கொடுத்து, பிரிவு

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 11]

களிலே ஒரு குழப்பமான நிலை இருந்தது. இதை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அதைத்தான் கடைசியாக நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொது மக்களுடைய நன்மைக்காகச் செயற்படுகின்ற கோயில்கள், அறநிலைய அமைப்புகள், கல்விக்கூடங்கள், மருத்துவ விடுதிகள்—இது போன்ற அமைப்புகளுக்கு விதி விலக்குக் கொடுப்பதற்கு என்று ஒரு பிரிவு நம்முடைய இந்தச் சட்டத்திலேயே இருக்கின்றது. இதிலே யாருக்குக் கொடுப்பது என்ற பெரிய போராட்டம் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இருக்கின்றது. இதில் தொல்லைகள் இருந்தன. அந்தத் தொல்லைகளை எல்லாம் நீக்குவதற்கு, வேறுபடுத்துவதற்கு என்று விதி தெளிவாக இருக்க வேண்டும், அதைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லிவிட்டால், எப்படியும் மக்கள் வரியைக் கொடுத்து விடுவார்கள் என்ற அளவில்தான் தெளிவுபடுத்துகிறோம். அறநிலையங்களைப் பொறுத்த அளவுக்கு, அதனுடைய சொந்த உபயோகத்திற்காகப் பயன்படுத்துகிற இடங்களுக்கு, அதிலே வருகின்ற காலி இடங்கள், அதிலே வியாபாரிகள் பயன்படுத்தக்கூடிய கடைகள், பிரிவுகள் இத்தனைக்கும் வரி விலக்கு என்று போட்டுவிட்டோம். இன்னும் ஒரு படி மேலே சென்று, தெளிவாக அந்த அறநிலையங்கள், கோயில்களுடைய சொந்த நிலங்கள் அல்லது சொந்தக் கட்டிடங்கள் எந்த உபயோகத்திற்கும் பயன்படுத்தப்படாமல் கிடக்குமேயானால் அதற்கும் வருமானம் வரக்கூடிய வகையிலே பயன்படுத்தாத நிலத்திற்கும் வேறுபடுத்த வேண்டும் என்றுதான் இன்றைக்குத் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. காலி இடங்கள் இருக்கக்கூடாது, அதுவும் பெரும் நகரங்களிலே ஒரு கோயிலுக்கு உபரியாக நிலங்கள் இருந்தால், அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதிலே நாம் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். வருவாய் வருமானம், வேறு நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்த முடியுமானால், வருவாய் வருகின்ற துறை என்ற முறையிலே போட்டிருக்கிறோம். நாம் போடும் வரிக்கும் அவர்கள் சேர்த்து வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம். அந்த அளவிலேதான் வருவாய் வரக்கூடிய இடத்திற்கு சட்டத்திலே வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது கோயிலாக இருந்தாலும், கல்விக்கூடங்களாக இருந்தாலும், அறக்கட்டளை அமைப்புகளாக இருந்தாலும் சரி, இந்த வரியைச் சேர்த்தே அவைகள் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலேதான் இந்தத் திருத்தத்தைத் தெளிவாக்கிக் கொண்டுவருகிறோம். வரி கட்டலாமா கட்டக்கூடாதா என்று செக்ராட்டேரியெட்டுக்கும், அலுவலகங்களுக்கும் அலைந்துகொண்டிருப்பது குறைந்துவிடும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்திலே இந்தத் திருத்தத்தைப் போட்டிருக்கிறோம், இதை நாம் பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை.

1975 நவம்பர் 11]

[திரு. செ. மாதவன்]

அவர்கள் எல்லாம் இந்த வரியை வருவாயிலே சேர்த்தே வசூலித்துவிடுவார்கள். அறக்கட்டளையாக இருந்தாலும், கோயிலாக இருந்தாலும் கூட, பிரச்சினைகள் தீர்ந்துவிடும்.

திரு. எஸ். நாராயணசாமி : வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்விக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வரி உயர்வாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது உண்மையல்ல. இது 1963-லே யிருந்தே இருக்கின்றது. குறைக்க வேண்டியதாக இருந்தால், இந்த வரியை நாம் குறைக்கலாம் என்ற அளவிற்கு ஆராய்ந்தோம். அவசரச் சட்டத்திற்குப் பிறகும் வேறுபாடு இருப்பதை எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். நாம் எந்த அளவுக்குக் குறைபாடுகளை நிவர்த்திக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு முயற்சிக்கிறோம். அதை உணர்ந்தும் இருக்கிறோம். இதற்குமேல் ஆராய்ந்து, பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டிடங்களாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய இடங்களுக்கு வரி இல்லை என்று போட்டிருக்கிறோம். அந்த நிலத்தைத் தவிர்த்து. அவர்களுக்கு வருவாய் வருகின்ற கட்டிடங்கள் இருந்தால், அதற்கு வரி உண்டு என்று தெளிவாகப் போட்டிருக்கிறோம். சட்டத்திலே போட்டிருக்கின்ற அந்தத் தெளிவான விதி ஒரு பெரிய சுமையைக் குறைக்கும் என்று நம்புகிறேன். பொதுவாக இந்த வரியைக் குறித்து தைரியமாக இது நியாயமான வரி என்று சொல்லிவிடமுடியாது. நம்முடைய எதிர்கால நோக்கம் என்ன? இதை நாம் கொஞ்சம் தெளிவாகச் சிந்திக்க வேண்டும். பெரும் நகரங்களைப் பொறுத்து, சுற்றியுள்ள இடங்களுக்கு எதிர்காலத்திலே விலை அதிகமாக ஏறிவிடும். இப்படி இருந்தால், நம்முடைய சமுதாய அமைப்பிலே ஒரு பாரத்தை அது உருவாக்கிவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே நாம் தைரியமாக முடிவு எடுக்க வேண்டும். மாநில அரசுக்கு இதில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரம் வரிபோடுவது. மத்திய அரசுக்குள்ள அதிகாரம் நமக்குக் கிடைத்துவிட்டால், இந்த அரசு கவலைப்படவேண்டியதில்லை. இரண்டு கிரவுண்டுக்கு மேல் இருந்தால் சரி, காலியாக இருந்தால், ஒப்படைத்து விடுங்கள் என்று சொல்லலாம். நிலத்தில் வீடு கட்டாமல், பூமியைக் காட்டி வருமானம் தேடவேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்கள், அதைக் காலியாக வைக்கக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் இதைக் கொண்டு வருகிறோம். அவர்களே அதில் வீடுகளைக் கட்டியிருந்தால், அரசாங்கத்திலே ஒப்படைத்து விடுங்கள் என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையாக இருக்க வேண்டும் என்கிறோம். நகர்ப்புற சொத்துக்களுக்கு ஒரு நிலை கொண்டு வரவேண்டும், அதற்கு ஒரு எல்லை கொண்டுவர வேண்டும், சீலிங், உயர் அளவுக்கு வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்பதுதான் நம் கொள்கையாக இருக்கிறது. அந்தக்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 11]

கொள்கை வந்துவிட்டால், இந்த வரியைப்பற்றி நாம் அதிகக் கவலைப்பட வேண்டாம். இந்த நிலைமைகள் மாற வேண்டும். அந்தக் காலத்திலே 10 அல்லது 15 கிரவுண்டுகள் கூட இருக்கலாம். அதை இப்போது குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவுக்கு எதிர்காலத்திலே வருகின்ற நிலை இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவீட்டால், தீய சக்திகளுக்கு நாம் இடம் கொடுத்தவர்கள் ஆகிவிடுவோம். இதைச் செய்யாவிட்டால், பொதுவாக ஜனநாயக சக்திகளுக்கு இடம் இல்லாமல் போய்விடும்.

(பிற்பகல் 5-00)

திரு. எஸ். நாராயணசாமி : அந்தக் காலத்தில் உள்ள சட்டப்படி நான்கள் அதிகப் பரப்பிலே வீடு கட்ட வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. அதனால் நாம் சள் கட்ட முடியாமல் போயிற்று.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட சட்டம் கிடையாது. ஆகவே தீய சக்திகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல் நாம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆட்கள் எண்ணிக்கைக்குத் தக்கபடி நிலம் இல்லாமல் இருக்கிறது. நிலம் இல்லாமல் நிறைய ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் நிலம் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் நமது கொள்கை. அதற்கு ஏற்றும் போல் மனதை மாற்ற வேண்டும். எங்களுடைய அரசு ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வைத்து, அதே நேரத்தில் இருக்கின்றதை எல்லோருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் கொண்டுவரப்படும் சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்த நகர்ப்புற நிலவரித் திருத்தச் சட்ட முன் வடிவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்தச் சட்டத்தின்படி நஞ்சைக்கும் புஞ்சைக்கும் கும் தள்ளுபடி உள்ளதாகத் தெரிகிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படியில்லை. நஞ்சைக்கு சட்டத்திலே போட்டிருக்கிறோம். புஞ்சைக்கு சட்டத்தின் கீழ் போடப்பட்ட ஆணையிலே சேர்த்திருக்கிறோம். திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் சொன்ன கோரிக்கை நியாயமானது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கம் தெளிவான விளக்கமாகத் தெரியவில்லை. இந்த நஞ்சை புஞ்சை கிளாசிபிக்கேஷன் 1928 ஆம் ஆண்டில் செட்டில்மென்ட் ஆயிற்று. அதுவும் பாதிக்கப்படுமா என்று அமைச்சரவர்களிடமிருந்து விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன்.

1975 நவம்பர் 11]

திரு. கே. ராஜாராம்: இரண்டும் பாதிக்கப்படாது என்று தோன்றுகிறது. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நஞ்சைக்கு விதி விலக்கு என்று சட்டத்திலே போட்டிருக்கிறோம். புஞ்சைக்கு நமக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். இரண்டும் சட்டத்திலே இருக்கிறது என்ற கருத்தைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த் பாய் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கணபதி தம்முடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, திருத்தங்கள் தனித் தனியாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவைமுன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 8.

THIRU K. S. GANAPATHI: Sir, I beg to move the following recommendation on behalf of my hon. Friend Thiru A. R. Damodaran and myself:

“That this House recommends that the proposed new section 13 in clause 8 be deleted”.

THIRU S. NARAYANASWAMY: I second it.

[1975 நவம்பர் 11]

* திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த 8-வது பிரிவினிலுள்ள செக்ஷன் 13 அப்போதைக்கப்போது ஏற்படக்கூடிய, நிலத்தினுடைய மதிப்பில் மாறுதல் செய்ய அரசுக்கு உரிமை வழங்குவதாக இருக்கிறது. முதலிலே 1966 ஆம் ஆண்டிலே வந்த சட்டத்தின்படி அந்த உரிமை இருக்கிறது என்றாலும்கூட, 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை இந்த மாற்றம் செய்தால் போதும் என்று இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின்படி அதற்குப் பிறகு 10 ஆண்டுகளுக்கு அந்த நிலத்தினுடைய மதிப்பு தொடர்ந்து அதே தொகையில் இருந்து வருவதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருந்தது. இதை மாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒருவர் நில உடைமையாளராக இருக்கிற ஒரே காரணத்தினால், அவர் அனுபவித்து வருகிற நிலத்தின் மதிப்பை உயர்த்து வதனால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. இதனால் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் ஒரு சதுர அடி நிலத்தை 20 ரூபாய்க்கு விற்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும். 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறைதான் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று 1966 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திலே எப்படி இருந்ததோ அதே முறையே தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* Thiru S. NARAYANASWAMY: Sir, I consider it particularly important that there should be some stability about the valuation of landed area because this is the only thing that is likely to save society from bankruptcy. To-day, the combined efforts of all the three taxes to which I referred yesterday have been to take away liquidity in a very big way and altogether to destroy it. Even the so-called affluent people who may have their own lands do not have the cash to pay all the taxes together. If at least we are sure that the value remains constant over a period of ten years, we will be able to budget for what is going to happen. The surprise increase in the municipal levy itself has caused so much hardship to people that it is essential that the valuation remains constant over a period of at least a decade particularly when the rate of tax has gone up and the interpretation of the law has changed. The whole new system of taxation, as the Hon. Minister has very appropriately stated, is in the field of a new consciousness of social obligations. I entirely understand that. But, as of now, what has happened is this. The quinquennial valuation being done by the municipalities itself has caused hardship. We do not want the right of revaluation to

1975 நவம்பர் 11] [Thiru S. Narayanaswamy]

vest with the Government at greater frequencies than for a decade. This is the object of the amendment and I will be very happy to see the Government accepting this.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : நகர்ப்புற நிலவரி விதிக்கின்றதால் நிலத்தினுடைய விலை மதிப்பு அதிகரிக்கின்றது என்று சொன்னால், அதனால் நிர்வாகத்தில் சிக்கல்கள் ஏற்படும். ஏற்கெனவே 1966 ஆம் ஆண்டு சட்டத்திலே உள்ளதுபோல் 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மாற்றுவதுதான் நியாயம். நிர்வாகத்துக்கு இடர்ப்பாடு ஏற்படும். ஆண்டுக்காண்டு நிலத்தின் விலை உயர்ந்தாலும், வரியில் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்படும். இந்த நேரத்தில் நான் ஒரு கருத்தினைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை 10 சதவிகிதம் அல்லது 5 சதவிகிதம் உயர்த்திக்கொள்வது முறையாக இருக்கும். அப்படி இல்லாவிட்டால், பல இடங்களில் அதிகாரிகள் நிலத்தினுடைய விலையை மதிப்பிடுவதில் சிக்கல்கள் ஏற்படும். இந்த முறையைப் பின்பற்றினால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சற்று முன்பு குறிப்பிட்டது போல், விலையை மதிப்பிடுவதற்காகவும், தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்காகவும் கட்டுகளைத் தூக்கிக்கொண்டு அதிகாரிகளைத் தேடிக்கொண்டு வருகின்ற அவசியமே இருக்காது என்று நான் நம்புகிறேன். இதற்குரிய பரிகாரம் தேடும்படி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அன்றைக்கே இதை நான் விளக்கமாகக் கூறினேன். சட்டம் வந்தது 1963 ஆம் ஆண்டில். 1963 ஆம் ஆண்டு சொத்துக்கு இருந்த மதிப்பை எடுத்துக் கொள்ளலாமென்று வைத்தோம். 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நகர்ப்புற நிலவரியை மாற்றலாம் என்று வைத்தோம். இப்பொழுது நடப்பது 1975 ஆம் ஆண்டு. 1971 ஆம் ஆண்டிலே மதுரைக்கு இதை விரிவுபடுத்தினோம். மதுரையில் உள்ள ஒரு நபர் 1971 ஆம் ஆண்டு உள்ள சொத்தின் மதிப்புக்குத் தகுந்தவாறு நகர்ப்புற நிலவரி கொடுக்கின்றார். சென்னையிலே உள்ள நபர் 1963 ஆம் ஆண்டில் சொத்துக்கு என்ன மதிப்பு இருந்ததோ அந்த மதிப்புக்குத்தான் நகர்ப்புற நிலவரி கொடுக்கின்றார். சென்னை மதுரையை விட முதன்மையாக இருப்பது, பெரிய நகரம். சென்னையிலே மதுரையை விட அதிக வசதி வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அப்படி இருந்தும், சென்னையில் உள்ள ஒருவர் மதுரையில் இருப்பதைவிடக் குறைவாகக் கொடுக்கின்ற ஒரு நிலை உள்ளது. 1975 ஆம் ஆண்டு, அதாவது 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மாற்றும்போது, இந்தப் பிரச்சினை எழுகின்றது. இதை அமுல்படுத்தினால், சென்னைக்கு அருகாமையில் 16 கிலோ மீட்டர் வரையில் உள்ளவர்கள் 1975 ஆம் ஆண்டு உள்ள மதிப்பின் அடிப்படையில் கொடுக்கின்ற

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 11]

ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படி அமுல்படுத்தாவிட்டால், 1963 ஆம் ஆண்டு இருந்த மதிப்பின்படிதான் நகர்ப்புற நிலவரி செலுத்தும் நிலை ஏற்படுகிறது. இதைச் சீர்படுத்தாவிட்டால், சென்னை, மதுரை மற்றும் சென்னையைச் சுற்றியுள்ள 16 கிலோ மீட்டருக்கு உட்பட்ட இடம் இவையெல்லாம் சேர்ந்து குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும். 1963 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திலே 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மாற்றலாம் என்ற ஒரு நிலை இருந்ததால், அந்த நிலையை மாற்ற முடியுமா செய்து, சென்னை, மதுரை மற்றும் சென்னையைச் சுற்றியுள்ள 16 கிலோ மீட்டர் தூரத்துக்கு உட்பட்ட பகுதி ஆகியவற்றிலுள்ள பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க இதைக் கொண்டு வந்தோம். இதைச் சீர்படுத்தினால், எதிர்காலத்தில் இதில் சிக்கல்கள் ஏற்படாது. எதிர்காலத்தில் இது போன்ற ஒரு பிரச்சினை வரக் கூடாது என்பதற்காகத்தான், எதிர்காலத்தில் இன்னும் நீடிக்கின்ற ஒரு குழப்ப நிலை ஏற்பட்டாலும்கூட எல்லாவற்றிற்கும் தீர்வு காண்பதற்காகத்தான் ஒரு முடிவு எடுக்க வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், இதில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாமல், தனிப்பட்ட அதிகாரிகள் நிலத்தின் மதிப்பைக் கூட்டும்போதெல்லாம் வரியையும் மாற்றலாம் என்ற அடிப்படையில் இதில் விதி ஒன்றுமில்லை. அதை இன்னும் தெளிவாக்குற விரும்புகிறேன். இன்றைக்குக் கொண்டு வரும் சட்டத்திலே 1971 ஆம் ஆண்டு நிலத்தின் மதிப்பு என்ற ஒரு நிலையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எதிர்காலத்திலே ஒரு குழப்பமும் ஏற்படாமலிருக்க, மதுரைக்கும், சென்னைக்கும் மற்றும் சென்னையைச் சுற்றி 16 கிலோ மீட்டருக்கு உட்பட்ட பகுதிக்கும் ஒருவித குழப்பமும் ஏற்படாமலிருக்க, இன்னும் வேறு இடங்களுக்கு இதை நீட்டிக்கும்போது குழப்பம் ஒன்றும் ஏற்படாமலிருக்க, இதை இங்கு கொண்டு வந்திருக்கிறோம். தமிழ் நாடு பூராவிலும் இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவரும் போது, ஒரு ஆணை மூலமாக இதைக் கொண்டு வரத்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதிகாரிகளுக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-10)

THIRU S. NARAYANASWAMY: Sir, it is not that we are making the mistake of finding fault with individual officers. All I wanted to say is that Government should understand the difficulties of changed valuation. Our objection is to the necessity for taxation arising out of pressures for raising revenue. There may be times when the raising of further revenue may become a very urgent consideration. Some 18 months from

1975 நவம்பர் 11] [Thiru S. Narayanaswamy]

now Government may take it into their head to revise the valuation of land for the purpose of raising more revenue. Governments are not less capable of changing their views than their individual officers. That is my view and I have absolutely no doubt about it. When I say Government, it consists of individuals and they decide collectively that a situation is there where they have to raise revenue. In that attempt, something looks extremely proper which did not look proper in the previous year. If the valuation is made in such circumstances, the hardships are for the poor man. He is unable to budget his income and he is unable to increase his income. The question of increased value of land forces him to sell his land and he has to pay capital gains tax. There is no question of his escaping with the gain that he has made. The man who retains the liquid funds to pay is the one who is likely to feel the hardship.

The second point is the one which the Hon. Minister himself has raised. I am glad that he has realised the anomaly. There is disparity in the valuation adopted for Madurai and Madras and between Madras City and the suburban areas. If the Hon. Minister tries to extend the tax to some other areas, it will result both in embarrassment and confusion. Such confusion Hon. Minister tries to extend the tax to some other areas, it will process. But the idea of bestowing the power to change the valuation in a greater frequency seems to me to be fraught with very grave consequences to the assesseees. I have nothing more to say.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வரியை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமாக அரசாங்கத்துக்கு அந்த நோக்கம் வந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கும் திருத்தத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை. இந்தத் திருத்தப்படி அரசாங்கம் உத்தரவு போடலாம். திருத்தம் இல்லாவிட்டால், அரசாங்கம் அவசரச் சட்டம் போடலாம். ஆக வரியை ஏற்றுவதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. பொதுவாக 1963-லே போடப்பட்ட வரியை எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால்தான் மாற்றியிருக்கிறோம். அதுவும் மதுரைக்கு மாற்றி விட்ட காரணத்தினாலே, மாற்றி விட்டோம். அடிக்கடி மாற்ற வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கம் அல்ல.

[1975 நவம்பர் 11]

THIRU C. V. RAJAGOPAL: Sir, regarding the school playgrounds, the Hon. Minister has not mentioned anything. I would like to know whether they are exempt or not.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த சட்டத்திலே இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் பரிந்துரையை வற்புறுத்துகிறாரா?

திரு. கே. எஸ். கணபதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பரிந்துரையை வலியுறுத்தவில்லை. திரும்பப் பெறுகிறேன்.

பரிந்துரை, அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 11.

THIRU K. S. GANAPATHI: Hon. Deputy Chairman, Sir, I beg to move the following recommendation:—

“That this House recommends that clause 11 be deleted”.

THIRU S. NARAYANASWAMY: Sir, I second it.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒரு பிரிவில் 1966 ஆம் ஆண்டிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது, ஒரு வீட்டில் அதனுடைய சொந்தக்காரர் குடியிருப்பாரேயானால், அப்படி குடியிருப்பதற்குப் போடப்படும் வரியில் 25 சதவிகிதத்தைத் தள்ளிக் கொடுக்கலாம் என்று வழிவகை செய்திருந்தார்கள். இது 1966 ஆம் ஆண்டிலே காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே கொண்டுவந்த சட்டம். ஆனால் அதற்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்த பிறகு, 1973-லே 25 சதவிகித வஜாவை 50 சதவிகிதமாக உயர்த்தித் தந்தார்கள். அந்த வகையிலே வீட்டில் வாழ்பவர்களுக்கு வசதி தந்திருந்தது. ஆனால், என்ன காரணத்தினால் இந்த மனம் மாறியது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அது இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக முழுமையாக அகற்றப்பட்டு விட்டது. இப்போது 100 ரூபாய் செலுத்த வேண்டியவர்கள் 100 ரூபாய் தொடர்ந்து செலுத்த வேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். எந்த அடிப்படையில் இந்த மன மாற்றம் ஏற்பட்டது? கொள்கையிலே என்ன மாற்றம் ஏற்பட்டது? குடியிருப்பவர்களுடைய வருமானம் அதிகரித்து விட்டதாக அரசு கருதுகிறதா என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டு குடியிருப்பவர்களுக்குச் சற்று வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1975 நவம்பர் 11]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றி அரசாங்கம் பரிசீலித்தது. இதனால் பயன்பெறுவோர்களுடைய எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருந்தது. ஆகவேதான், இதற்கென்று ஒரு நடைமுறை வைத்து, இதற்கென்று ஒரு பிரிவை வைத்து, இதற்கென்றே ஒரு முறையைக் கொண்டுவந்து அதிலே நிர்வாகச் சிக்கல் வந்துவிடும் என்ற எண்ணத்தினாலே, இதை மாற்றினோம். இதிலே பயன் பெறுவோர்களுடைய எண்ணிக்கையைப் பார்ப்போமானால், சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, மொத்தம் 6 ஆயிரம் பேர்தான் பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களும் வசதி படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இது 1384 பசலி வரை. திருச்சியிலே 253 பேர், சேலத்திலே 462 பேர் என்ற மிகக் குறைவான எண்ணிக்கையிலேதான் பயன் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரிவால் சலுகை பெறுகின்றவர்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை இல்லாமல் இருந்தால், பிரச்சினை இல்லாமல் போகும், நிர்வாகச் சிக்கல் ஏற்படாது என்ற காரணத்தினாலேதான் இந்த முடிவெடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1966 ஆம் ஆண்டு 25 சதவிகிதமாக இருந்தது. அப்போது இந்தக் குறிப்புகள் அரசிடம் இல்லையா? 1973 ஆம் ஆண்டு 50 சதவிகிதம் என்று எந்த அடிப்படையில் உயர்த்தித் தந்திருக்கிறீர்கள், அதற்குப் பிறகுதான் இது தோன்றியதா என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதைப்பற்றிச் சிந்தித்தாலே நமக்கு நன்கு புரியும். 1963 ஆம் ஆண்டிலே போட்டாலும், 1966 ஆம் ஆண்டிலே நீதி மன்றங்களுக்குச் செல்ல ஆரம்பித்தது. இந்த ஏழுமட்டு ஆண்டுக் காலத்தில் அதனுடைய பயன் எத்தனை பேருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று பார்க்கும் போது நிர்வாகச் செலவுக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை. ஆகவே இந்த முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று இப்போது எடுத்திருக்கிறோம்.

THIRU K. S. GANAPATHI.: I am not able to appreciate the stand of the Hon. Minister.

1973 ஆம் ஆண்டிலே மாற்றம் செய்திருக்கிறார்கள். 1½ அண்டுக் காலம் கூட ஆகவில்லை. பரிசீலனை செய்த காலம் 1966. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அட்சிக்கு வந்தது 1967 லே. நீதி மன்றம் சென்று வந்த காலம் எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால்கூட 1973-க்கு மன்னகாகவே முடிந்தனவிட்டது. அதில் 1973-லே 50 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சலுகை ஒரு நில பேருக்குத்தான் கிடைக்கிறது என்பதற்காக அரசு செய்திருக்கிறதா?

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1975 நவம்பர் 11]

இதனால் அரசுக்கு எவ்வளவு வருமானம் கிடைத்துவிடப் போகிறது? என்ன நோக்கத்தில் கொடுத்த சலுகையைத் திரும்பப் பெறுகிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: He is not able to understand because he wants a concession which I refuse.

THIRU K. S. GANAPATHI: I do not own a single cent of property in any urban area.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: He wants this concession on behalf of a group of people who will be benefited by this.

THIRU K. S. GANAPATHI: I strongly object to it. I do not represent any such person.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: A group of people must be benefited by this provision which I am refusing.

1384 பசலி வரை, 1974 ஆம் ஆண்டு வரை, 944 பேருக்குத்தான் இந்தச் சலுகை கிடைத்திருக்கிறது. மொத்தமாகப் பார்த்தால், 6 ஆயிரம் பேருக்குத் தான் இது கிடைத்திருக்கிறது. லட்சக் கணக்கான மக்கள் வாழ்கின்ற இந்தப் பகுதியிலே 6 ஆயிரம் பேர்களுக்கென்று ஒரு தனிச் சலுகை, ஒரு தனிப் பிரிவு, ஒரு தனி அக்கௌண்ட் என்பது வேண்டாம் என்பதுதான் அரசின் நோக்கமே தவிர, அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கக்கூடாது என்பது அல்ல. இந்த அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பின்னால்தான், அவர்களுக்குச் சலுகை அதிகப்படுத்தித் தந்திருக்கிறது. ஆனால் பயன் பெறுவோருடைய எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தாலும் சென்ற ஆண்டு 944 பேருக்கு மட்டுமே தான் இது கிடைத்திருக்கிறது என்ற காரணத்தாலும், இதைச் செய்திருக்கிறோம்.

THIRU S. NARAYANASWAMY: Sir, the only point which I want to make is this. The philosophy of giving certain concessions, when the Urban Land Tax Act was brought for the first time, was that the people who were to be benefited by those concessions were the people who made good and proper use of the land. Therefore, the idea was to appreciate the fact that they lived in their own houses and did not make commercial use of the land and they were regarded as being entitled to concessions. I would like more of that point to be appreciated in this

1975 நவம்பர் 11] [Thiru S. Narayanaswamy]

Bill itself. Of course, unlike Thiru Ganapathi, I own a house and I stand to benefit by it. Of course, we are helpless. Government can not only bring one legislation but they can bring hundreds of legislations which have an effect on private property. But what we say is that this being a forum in which we want to discuss the grievances of the people, it is proper that we tell the Government the difficulty. Of course, it is for the Government to decide on that.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் தம்முடைய பரிந்துரையை வலியுறுத்துகிறாரா?

திரு. கே. எஸ். கணபதி : வலியுறுத்தவில்லை. திரும்பப்பெறுகிறேன்.

பரிந்துரை, அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 12.

THIRU K. S. GANAPATHI: Hon. Deputy Chairman, Sir, I beg to move the following recommendation:—

“That this House recommends that in clause 12, for item (i), the following be substituted:—

(i) for clause (c), the following clause shall be substituted:—

‘(c) any urban land owned by a Religious institution.’

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, பரிந்துரையை நான் வழிமொழிகிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I beg to move the following recommendation:—

“That this House recommends to the Assembly that in clause 12, for sub-clause (iv), the following be substituted:—

(i) any urban land used for public parks, public libraries, or public museums, urban land belonging to any private or public organisation, club or society or anybody whatsoever and used by it for recreation, sports or games either for the public or its members.”

412 தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1975)

[Thiru G. Vasantha Pail]

[1975 நவம்பர் 11]

(ii) Two grounds in the case of residential plot in the City and $\frac{1}{2}$ ground in the case of non-residential plot in the City and three grounds and 1 ground in a built-up area in the case of residential and non residential plots respectively.

THIRU K. S. GANAPATHI: Sir, I second it.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: துணைத் தலைவரவர்களே, 12-வது விதியில் (சு) பகுதிக்கு, மத ஸ்தாபனங்களுக்கு வரி விதிப்பிலிருந்து விதிவிலக்கு அளக்க வேண்டுமென்பதற்காகக் கொடுத்துள்ள பரிந்துரையை முன்மொழிகிறேன்:

"That this House recommends that in clause 12, for item (i), the following be substituted:—

(i) for clause (c), the following clause shall be substituted:—

“(c) any urban land owned by a religious institution including any urban land owned by such institution which is vacant and any land on which a building is constructed from which income is derived, and which income is set apart for the objects of religious worship.”

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீகழிதர்: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் வழிமொழிகிறேன்.

THIRU K. S. GANAPATHI: I also move the following recommendation:—

"That this House recommends that in clause 12—

(i) for proposed clause (d) (i), the following shall be substituted:—

“(d) (i) any urban land on which hospitals or institutions for the provision of medical relief are situated”.

(ii) proposed clause (d) (ii) be omitted.

(iii) for proposed clause (h), the following shall be substituted:—

“(h) any urban land owned by schools, colleges or Universities”.

1975 நவம்பர் 11]

“*Explanation I*—For the purpose of this clause, schools or colleges shall mean only such schools or colleges which are educational institutions recognised either by the Government or by the University, as the case may be and such of those schools or colleges which are educational institutions, the income from the urban land whether vacant or built upon being set apart or earmarked for educational activities.”

(iv) for proposed clause (i), the following clause shall be substituted:—

“(i) any urban land used for public parks, public libraries, public museums and play fields”.

(v) for proposed clause (k), the following clause shall be substituted:—

“(k) subject to the provisions of this section, any urban land owned by religious, charitable or philanthropic institutions recognised by either the Indian Income-tax Act, 1961 or Hindu Religious and Charitable Endowments Act and such religious, charitable or philanthropic institutions as the Government may, by notification specify”.

THIRU S. NARAYANASWAMY: Sir, I second it.

(பிற்பகல் 5-20)

திரு. க. அறிவழகன்: பெரிய குடும்பங்களுக்காக முன்மொழியுங்கள்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: துணைத் தலைவரவர்களே, பெரிய குடும்பங்களுக்காக நான் பேசவில்லை. பொது மக்களின் நன்மைக்காகத் தான் பேசுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தம் என்னவென்று புரிந்துகொள்ளாமல், இப்படிச் சொல்லுகிறார்களென்று எண்ணுகிறேன். அந்தத் திருத்தத்தின் தன்மையை உணர்ந்திருப்பார்களானால், அவர்களும் இதனை ஆதரிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: பெரிய குடும்பத்தில் அவரும் சேர்ந்துவிடுவார்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: ஒரு பள்ளியாக இருந்தாலும், மத ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும் அல்லது ஒரு மருத்துவ நிலையமாக இருந்தாலும், அதைச் சுற்றியுள்ள நிலங்கள்—காலியாக உள்ள நிலங்களையும், அங்கு வருவாய் வரக்

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1975 நவம்பர் 11]

கூடிய அளவிலே கடை கட்டி விட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த மாதிரி நிலங்களையும் வரி விதிப்புக்குக் கொண்டுவரும் திட்டம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அறநிலையங்களுக்கும், கோவில்களுக்கும், மருத்துவ நிலையங்களுக்கும் சொந்தமான நிலங்கள் அருகாமையிலேயே இருந்தால், அந்த நிலங்களுக்கு வரி விதிக்கக் கூடாதென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். ஏனென்றால் அந்தப் பள்ளியோ, மருத்துவ நிலையமோ, அறநிலையமோ நடைபெறுவதற்கு அந்த நிலங்களிலுள்ள கட்டிடங்களிலிருந்து வரும் வருமானம் பயன்படுமானால், அது வரி விதிப்பிற்கு உட்படுத்தப்படக்கூடாதென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வருமானத்தைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான வருமானமும் இல்லாத நிலை கூட சில அற நிலையங்களுக்கும், பள்ளிகளுக்கும் உண்டு. அந்த நிலையையிலே அந்த வருமானம் தவிர்க்கப்படக்கூடாது. அவர்கள், மேலும் தங்களுக்குக் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக நிலம் தேவையென்பதால் வைத்திருக்கக்கூடும். அந்த நிலம் இந்த வரிக்கு உட்படுத்தப்படுமானால், அந்த நிலத்தின் மதிப்பையே வரியாகக் கட்டும் நிலைமை ஏற்படும். அதற்கு அருகாமையிலுள்ள நிலம், appurtenant என்பதே ஒரு 'vague term'. 6 அடி அளவைக்கூட appurtenant என்று சொல்லலாம்; 10 அடி நிலத்தைச் சொல்லலாம். அதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்காமல், பள்ளிகள், கல்லூரிகள், அறநிலையங்கள், மருத்துவ நிலையங்கள் ஆகியவற்றுக்குள்ளே நிலங்களனைத்துக்கும் வரி விதிப்பிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். பள்ளிகள் என்பதற்கு எக்ஸ்ப்ளேனேஷன் சொல்லும்போது, 'ரெகக்னைஸ்டு' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“Recognised by the Government or by the University”

என்றிருக்கிறது. அத்துடன் என்ன நான் சேர்த்துக்கொண்டுள்ளேன் என்றால், “and such of those schools or colleges which are educational institutions, the income from the urban land whether vacant or built upon being set apart or earmarked for educational activities”

என்பதுதான். அவர்கள் அந்த நிலங்களிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தை, அந்தக் கல்வி நிலையத்தினுடைய நலனுக்காக, முன்னேற்றத்திற்காகப் பயன்படுத்தினால், அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வரி விதிப்பிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : துணைத் தலைவரவர்களே, நகர்ப்புற நிலங்களுள், திருக்கோவில்களுக்குரிய இடங்களுக்கு வரி விதிப்பிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

1975 நவம்பர் 11]

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

ஆதலும் குறிப்பாக காலி நிலங்களுக்கு வரி விதிப்பதென்று சொன்னால், அதனால் பல இன்னல்கள் ஏற்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறிவழகன் குறிப்பிட்டதுபோன்று, பல பெரிய மனிதர்கள் தங்களுடைய வீட்டைச் சுற்றி லும் காலி இடங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் திருக்கோவில் கள் போன்றவைகளுக்குப் பழங்காலத்தில் கிடைத்த இடங்கள் அபிவிருத்தி செய்ய முடியாமல், காலி இடங்களாகவே இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இடங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதுபற்றிய புள்ளி விவரம் எனக்குக் காலையிலே கிடைத்தது. மயிலை, கபாலீஸ்வரர் கோவிலுக்குச் சொந்தமாக 200 கிரவுண்டுக்கும் மேலான காலி இடம் இருக்கின்றது. அவைகளுக்கெல்லாம் ஆயிரக் கணக்கில் வரி கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்த நிறுவனங்கள் பாதிக்கப்படும். அந்தக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், ஆட்சேபணை இல்லை. அரசு, அந்தத் திருக்கோவில்களின் நிலங்களைப் பொதுக் காரியங் களுக்காக மார்க்கெட் ரேட்டில் ஆர்ஜிதம் செய்து எடுத்துக்கொண்டால், ஆட் சேபணை இல்லை. அது போன்ற நிறுவனங்களை, உடனடியாக வரிகளைக் கட்டு மாறு நிர்ப்பந்திப்பது, பெரிய விளைவுகளை உண்டாக்கும். அடுத்தாற்போல், மருத்துவ மனைகளுடன் உள்ள நர்சுகள் குடியிருப்பு போன்றவைகளுக்கு விதி விலக்கு அளித்திருப்பதுபோல், திருக்கோவில்களில் பணி புரிகின்ற குருக்கள், பணியாளர்கள் குடியிருக்கும் வீடுகளுக்கும் வருவாய் இல்லையென்று கருதி, விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். பொதுவாக சமய நிறுவனங்கள், திருக்கோவில்கள் ஆகியவற்றின் நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, the land used as play-ground is deemed to be used for purposes directly connected with education. My submission is that even old people require play-grounds and recreational facilities and to cater to their needs, there are clubs and other social welfare institutions which provide such recreational facilities. In such clubs, they mingle together and this land is used for purposes of recreational facilities. Those lands are not productive and if they are taxed under this Bill, the clubs will only have to sell the lands to eke out their existence. I request the Hon. Minister to exempt these lands also, when they are used for recreational facilities by the members of the club and also by members of the public. The very purpose of my amendment is to bring home to the Hon. Minister that there are lungs in the City of Madras which provide the necessary recreational facilities to the people. People over the age of 40

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1975 நவம்பர் 11]

or 45 play golf, people of the age of 40 and less play tennis and still younger people play cricket. This sort of recreation and games are absolutely necessary for the efficiency in the discharge of their duties. I request the Hon. Minister to consider this and exempt all lands which are used for recreational facilities.

Yesterday I was referring to a small club which charged the students and young men only Rs. 5 per month as subscription. There are only about 150 members for that club. They are all taking part in games and recreational facilities in the club. The area concerned was marked as a park in the Lay-out of the House Construction Society which was originally designed by Thiru Venkatakrishna Iyer. On one side of it, there is a tennis court and on the other side there is a cricket ground. The subscription is only Rs. 5 which is absolutely necessary for keeping the ground in order. Such a club will be forced to pay Rs. 6,000 as urban land tax under the present Bill. I was only referring to this as an instance and I am told there are a number of such clubs. Such clubs will have to sell their land for the purpose of paying urban land tax and what will happen is that the City will lose all the lung spaces now available and in that respect, this Bill will prove to be a draconian measure. I request the Hon. Minister kindly to consider this and exempt them from the urban land tax.

Thiru S. NARAYANASWAMY: Sir, one suggestion I want to make. I wonder whether it would be within the competence of the Government. I feel that the Government would be in a position to consider whether those religious and other cultural institutions which are given exemption from the Income-tax Act could not be exempted from the Urban Land Tax Act also. I think the State Government would be in a position to consider this suggestion. I happen to know the ruinous situation faced by the Cosmopolitan Club. Though I am not a member of the Committee, I was on the Building Committee. The Club is facing a financial crisis, unless the Club prefers to sell both its rear and the frontage and in that case, all the recreational facilities offered by the Club will disappear. Of course, we will have to live in some building whether there are amenities or not.

1975 நவம்பர் 11] [Thiru G. Vasantha Pai]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதுபோன்ற சலுகைகளைக் கொடுப்பதிலே ஆட்சேபணையில்லை. சில குறிப்பிட்ட பகுதியினருக்கு நன்மை கிடைக்கும் என்ற முறையிலே கொடுப்பது நியாயம்தான். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், நீண்ட பரிசீலனைக்குப் பிறகுதான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மேல் சலுகை கொடுக்க முடியாது. திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் விளையாடுகிற இடத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாணவர்கள் பயன்படுத்துகின்ற இடம் என்று சொன்னார்கள். மாணவர்களிடம் ஒப்படைத்தால், வரி இல்லாமல் போய்விடும்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, it does not belong to the school. The young people in the Colony use it as cricket ground and all students of different colleges and schools use the place and we are running it for their benefit.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற இடத்துக்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற இடத்தை எங்கள் மாணவர்களுக்குத் தாருங்கள் என்று கேட்கிறார்கள்.

* THIRU G. VASANTHA PAI: I am sorry, Sir. It will not be a socialistic move but a capitalistic one. A capitalistic institution is running a school for girls and that institution is trying to encroach upon our land to which I seriously objected. It is Rani Meyyammai School and it is trying to encroach on our land with a view to getting access to our land, they also cut down all the trees. I request the Hon. Minister not to take any action which would help that capitalist's institution. Our pavilion is named after Mahatma Gandhi and his wife Kasturi Pai Gandhi. It has been brought into existence by our endeavours from 1957 and I have toiled for it. We had unloaded about 4,000 tractor-loads of sand from Tiruvanmiyur area and filled the land and raised it to the present level. ...vious eyes, particularly from the nearby institution, namely, Rani Meyyammai School, were being cast on us. I do not want this land to go to them and it will be an anti-social act if this land should be handed over to them.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்களுடைய உணர்ச்சி புரிகிறது. திரும்பத்திரும்ப அதையே கூறுகிறார்களே.

418 தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1975)

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 11]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பணக்காரர்களுக்கெல்லாம் இடம் கொடுக்காது இந்த அரசு நடக்க வேண்டும் என்று சொன்னதிலே எனக்கு ரொம்ப மகிழ்ச்சி. ஆனால், அப்படிச் சொல்லும் போது, இன்னொருவருக்கு, பணக்காரருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடாது. பணக்காரருக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்ற கருத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன்.

* THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, we are not letting out the land or the premises. We only get a sum of Rs. 10 to be given to the markers, because the cricket ground has to be made, the pitch has to be laid, the mat has to be put, the wicket has to be fixed and other connected matters or things have to be done by markers. We get another sum of Rs. 10 for watering the pitch and rooling it. Barring this sum of Rs. 20 per match, we are not collecting any money. Nor are we making any profit out of this. I can assure the Hon. Minister, since I am the Secretary from 1957, that we have used it only for the purpose of the residents of the colony because the place has been earmarked as a park and we have seen that nobody pays a subscription more than Rs. 5 or Rs. 4 per month.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் என்று அவர்களுடைய பேச்சிலே இருந்ததால், மாணவர்களுக்கு என்று இருந்தால் வரியில்லை என்று சொன்னேன். பொதுவாக அவர்கள் சொன்னது நியாயமானதுதான். சட்டப்படி, ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சில், அசோசியேஷன் என்று போட்டுவிட்டால், ஏராளமானவர்கள் சேர்ந்துகொண்டு விதிவிலக்குப் பெறுகின்ற ஒரு வாய்ப்பைப் பார்த்தேன். ஆகவேதான் விதிவிலக்கு கூடாது என்று முடிவெடுத்தோம். விளையாட்டுக்குப் பயன்படுகின்ற இடங்கள், “வேக்கன்ட் ஸ்பேசஸ்” என்று மட்டும் இருக்குமானால், அந்த அசோசியேஷன் மனு போடுமானால், அவர்கள் வரி கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு வரக்கூடிய வருவாய் போதாமல் இருக்குமானால், பரிசீலிக்கலாம். இவற்றையெல்லாம் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், அவர்கள் காஸ்மோபாலிட்டன் கிளப் என்ற பெயரைச் சேர்த்துக்கொண்டார்கள்.

THIRU G. VASANTHA PAI: The Cosmopolitan Club has no playground. Playgrounds belonging to the clubs which are vacant lands should be exempted.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஒவ்வொன்றுக்கும் திருப்பித்திருப்பிப் பேசக்கூடாது. கிளப் என்று சொன்னாலும், அதெல்லாம் வந்துவிடும். ஆகவே

1975 நவம்பர் 11]

[திரு. செ. மாதவன்]

தான் எந்தக் கிளப்-ஆக இருந்தாலும், விளையாட்டுக்கு என்று இருந்தால், அது பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. கோயில்களைப் பொறுத்தவரையில், தெளிவாக விளக்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். கல்லூரிகள், மற்றும் பள்ளிகள் போல, கோயில்களிலும் அவர்களுடைய சொந்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு வீடு இருக்குமானால், அதற்கு வரி போடக்கூடாது என்பது நியாயம். அதைச் செய்யலாம். ஆனால் காலியிடங்களையெல்லாம் என்ன செய்வது என்று கேள்வி கேட்டு, அடிகளார் அவர்களே பதிலும் சொன்னார்கள். நீங்களே நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். சட்டம் போட்டவுடனே, அவர்கள் அந்த நிலங்கள் பற்றிய கணக்கைக் கொடுத்தால், அரசாங்கமே அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம். அவற்றின் விலையைப்பற்றி அவர்கள் கவலைப்பட மாட்டார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். ஏனென்றால் பொது நன்மைக்காக . . .

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேசும்போது தற்காப்பு நோக்கத்தோடு மார்க்கெட் ரேட்-க்கு என்றுதான் குறிப்பிட்டேன். என்னுடையதென்றால், தருவதற்கு நான் கவலைப்படவில்லை. இந்த நிலங்கள் பல நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. ஆகவே, சந்தை விலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சந்தை விலைக்கு என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நாடு கெட்டதற்கே இதுதான் காரணம். கோயில்களில் இருக்கின்ற காலி நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நல்ல யோசனையாக இருப்பதனால், அதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும். ஆனால் வரிவிலக்குக் கொடுக்க முடியாது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதுபோன்று விலக்குக் கொடுக்க ஆரம்பித்தால், அது பரவிக்கொண்டு போகும். ஆகவே ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள்ளே இருந்தால்தான் நல்லது என்பதால் 29 ஆம் பிரிவுக்கு இந்த விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறோம். மோசமான நிலை ஏதேனும் வருமானால், அதைப் பரிசீலிக்க 22-வது அதிகாரம் வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே, பொதுவாக மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய அமைப்புகளுக்கு அதிகமான வரி விதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கணபதியின் பரிந்துரைகள், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டன.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : இன்னும் ஏராளமான சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன ; நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

1975 நவம்பர் 11]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வற்புறுத்துவதிலே பலன் இல்லாமல் போய்விடும்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : அறநிலையங்கள், திருக்கோயில்கள் வசம் இருக்கும் நிலங்களுக்கு நியாயமான உத்தரவாதங்கள் கொடுத்திருப்பதனால், பரிந்துரையைத் திரும்பப்பெறுகிறேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரின் பரிந்துரை, அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப்பெறப்பட்டது.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, in view of the statement of the Hon. Minister that in places where the lands are used for playgrounds and used for the benefit of the public and the members of the club, the exemption will be considered by the Government, I withdraw my recommendation.

திரு. வசந்த பாய் அவர்களுடைய பரிந்துரை, அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 15.

THIRU K. S. GANAPATHI: Sir, I move the following recommendation:

“That this House recommends that in clause 15 for the proposed schedule, the following may be substituted:

“A. URBAN LAND IN ANY URBAN AREA IN WHICH THIS ACT IS IN FORCE (OTHER THAN THE MADRAS CITY BELT AREA)

Extent of urban land

Rate of tax

(1)

(2)

Where the aggregate extent of urban land held by the owner in the urban area :

(i) is two grounds or less

Nil

1975 நவம்பர் 11]

[Thiru K. S. Ganapathi]

Extent of urban land

Rate of tax

(1)

(2)

- (ii) exceeds two grounds but does not exceed five grounds 0.7 per centum of the market value on the extent in excess of two grounds which have the lowest market value.
- (iii) exceeds five grounds but does not exceed 10 grounds 0.8 per centum of the market value on the extent in excess of two grounds which have the lowest market value.
- (iv) exceeds 10 grounds 1.0 per centum of the market value on the extent in excess of two grounds which have the lowest market value.

B. Urban land in the Madras City Corporation Area

PART II

Urban land which is vacant or is used for residential or non-residential purposes

Extent of urban land

Rate of tax

Where the extent aggregate of urban land held by the owner in the urban area—

- (i) is three grounds or less Nil
- (ii) exceeds three grounds but does not exceed seven grounds 0.4 per centum of the market value on the extent in excess of three grounds which have the lowest market value.
- (iii) exceeds 7 grounds but does not exceed 10 grounds 0.5 per centum of the market value on the extent in excess of three grounds which have the lowest market value.
- (iv) exceeds 10 grounds 0.6 per centum of the market value on the extent in excess of three grounds which have the lowest market value.

422 தம்மநாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முனவடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முனவடிவு எண் 51/1975)

1975 நவம்பர் 11]

(பிற்பகல் 5-40)

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இதிலே நான்கு பிரிவுகளாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே சென்னை நகரத்திற்கு பார்ட் 1, 2, 3, 4 என்று இருக்கிறது. ரெசிடன்சியல் பர்பசுக்கு, நான்-ரெசிடன்சியல் பர்பசுக்கு என்று போட்டிருக்கிறது. பெல்ட் ஏரியாவில் ரெசிடன்சியல், நான்-ரெசிடன்சியல் என்று இரண்டு விதமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் நேற்றே கூறினேன். அரசு சட்டத்திலே நான்-ரெசிடன்சியல் இடத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிலத்திற்கு 6 சதம் அளவுக்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. அது 2.5 சதமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலேயே நான்-ரெசிடன்சியல் பர்பசுக்கு, half the amount எக்சம்சன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 2 கிரவுண்டிலிருந்து 5 கிரவுண்ட் என்றால், 5 சதவிகிதம் வரி விதிப்பு இருக்கிறது. நான் இந்த அவையிலே நேற்று கூறியதுபோல, திருச்சி, சென்னை போன்ற நகரங்களுக்கு வெளியிலே சுற்றியுள்ள பகுதிகளில், 10 மைல்கள், 15 மைல்களுக்கப்பால் அவர்கள் 15 கிரவுண்ட், 20 கிரவுண்ட் என்று நிலத்தை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதில் தொழில் நடத்துவதற்காக, தொழிலை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்பதற்காக, ஏற்கெனவே நிலத்தைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி வைத்திருக்கின்றார்கள். நான் கூறியது போல, இந்த நிலத்தை மதிப்பு கூறுவதனால், அந்த நிலத்தை விற்கிறவர்களுக்கு எந்தவிதமான லாபமும் ஏற்படாது. அவர்கள் அந்த நிலத்தைத் தனியாக விற்பனை செய்தால், அதற்கு அவர்களுக்கு அதிக வரி விதிப்பு இருக்கக்கூடாது என்ற அடிப்படையில், குடியிருப்புகளுக்கு என்ன வரி விதிப்பு இருக்கிறதோ, அதே வரிவிதிப்பு இருக்க வேண்டும் என்றுதான் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது திருத்தமாக இந்த பெல்ட் ஏரியா என்று சொல்வதிலே, அவர்களுக்கு வரி விதிப்பு மிகமிக அதிகமாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பெல்ட் ஏரியாவிற்கு நகர்ப்புறத்திலே என்ன வரி விதிக்கப்படுகிறதோ அதிலே 50 சதம் வரி குறைக்கப்பட்டால், நியாயமாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையிலே முன்னாலுள்ள சட்டத்திலே அதற்கு பாதி குறைத்து திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : 12-வது பிரிவுக்கான பரிந்துரை திரும்பப் பெறப்பட்டுவிட்டது. ஆகையால் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் 15-வது பிரிவுக்குக் கொடுத்துள்ள பரிந்துரை முறையானதாக இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

1975 நவம்பர் 11]

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, it has been wrongly put. Item (2) should have been at the bottom. I support the amendment which has been proposed by Thiru Ganapathi. I request that the whole extent should be exempted and only on the extent in excess of the limit should the tax be levied. That is my request.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஏற்கெனவே 6 சதவிகிதத்திலிருந்து 2½ சதவிகிதத்திற்குக் குறைந்திருப்பதைக் குறித்து திரு. கணபதி அவர்கள் பாராட்டினார்கள். அகிலே திரு. வசந்த பாய் அவர்களும் சேர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : எக்சம்ஷனைப் பொறுத்தவரையில், 5 கிரவுண்ட் டுக்கு மேலாக என்று சொல்லும்போது, இந்த 2 கிரவுண்டுக்கும் சேர்த்துத் தான் வரி விதிக்கப்படுகிறது. வரிவிதிப்பதிலிருந்து அந்த 2 கிரவுண்ட் டுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 5 கிரவுண்ட் டுக்கு மேலே நிலம் வைத் திருப்பவர்கள் எண்ணிக்கை ரொம்பக் குறைவாக இருப்பதால், அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, the point is this. Over 5 grounds Government are taxing the whole extent—even the 2 grounds which is exempt for others. Naturally, the persons who have got 6 grounds are at a disadvantage. For example, the members of the Gandhi Nagar Society originally had 6 grounds or 6½ grounds because the co-operative society insisted on people taking 6 grounds. So, several persons who have 6 grounds lose the benefit of the exemption of even 2 grounds. It is not fair to them. They have taken the plots on the insistence of the Government as well as the society. So, I request the Hon. Minister to examine this and give total exemption for 2 grounds.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் பரிந்துரையை வலியுறுத்துகிறார்களா?

திரு. கே. எஸ். கணபதி : வலியுறுத்தவில்லை.

பரிந்துரை, அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

(பரிந்துரை ஏதும் இல்லை.)

[1975 நவம்பர் 11]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1975) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்.”

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1975) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 50/1975).

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 50/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 50/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பரிந்துரை ஏதாமிலீ.